

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Sosnowska

Protokolant: Małgorzata Kwasigroch

w obecności P. S. - Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-O. w G.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16.12.2015 r.

sprawy:

1. **S. T. (1), syna A. i E. z domu Z., urodzonego w dniu (...) w G.**

2. **D. P. (1), syna W. i I. z domu F., urodzonego w dniu (...) w G.**

oskarżonych o to, że:

I/ w dniu 08 listopada 2014r. w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim uszkodzeniu drzwi wejściowych do altanki działkowej nr (...) dostali się do środka a następnie usiłowali dokonać zaboru znajdującego się mienia o nieustalonej wartości, jednak z uwagi na nadejście pokrzywdzonego zamierzonego celu nie osiągnęli czym działali na szkodę J. B., przy czym D. P. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od 20.08.2012r. do 11.12.2012r., od 13.12.2012r. do 19.12.2012r. i od 16.05.2013r. do 20.07.2013r. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 02.12.2010r. w sprawie II K 1093/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 11 § 2 kk

- tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk, a wobec D. P. (1) o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II/ w nieustalonym okresie czasu jednak nie wcześniej niż 01 października 2014r. w G. i nie później niż w dniu 30 października 2014r. w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim wypchnięciu okna dostali się do wnętrza altanki działkowej nr (...) skąd zabrali w celu przywłaszczenia mienie w postaci wiertarki B., narzędzi ręcznych, sekatora oraz kombinerek o łącznej wartości 150 zł czym działali na szkodę M. K., przy czym D. P. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od 20.08.2012r. do 11.12.2012r., od 13.12.2012r. do 19.12.2012r. i od 16.05.2013r. do 20.07.2013r. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 02.12.2010r. w sprawie II K 1093/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 11 § 2 kk

- tj. o czyn z art. 279 § 1 kk, a wobec D. P. (1) o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

III/ w dniach 26-27 października 2014r. w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim uszkodzeniu zamkniętych drzwi wejściowych do altanki działkowej nr (...) dostali się do środka a następnie usiłowali dokonać zaboru znajdującego się tam mienia wartości 300 zł, jednak z uwagi na nadejście pokrzywdzonego zamierzonego celu nie osiągnęli czym działali na szkodę W. K. (1), przy czym D. P. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił

się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od 20.08.2012r. do 11.12.2012r., od 13.12.2012r. do 19.12.2012r. i od 16.05.2013r. do 20.07.2013r. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 02.12.2010r. w sprawie II K 1093/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 11 § 2 kk

- tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk, a wobec D. P. (1) o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

IV/ w dniach 18-25 października 2014r. w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim odkręceniu śruby mocującej sztabę w drzwiach wejściowych oraz wgnieceniu drzwi w altance działkowej nr (...) usiłowali dostać się do środka altanki i dokonać zaboru znajdującego się mienia o nieustalonej wartości, jednak z uwagi na techniczne zabezpieczenie zamierzonego celu nie osiągnęli czym działali na szkodę P. C., przy czym D. P. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od 20.08.2012r. do 11.12.2012r., od 13.12.2012r. do 19.12.2012r. i od 16.05.2013r. do 20.07.2013r. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 02.12.2010r. w sprawie II K 1093/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 11 § 2 kk

- tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk, a wobec D. P. (1) o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

V/ w nieustalonym okresie czasu jednak nie później niż do dnia 25 października 2014r. w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim podważeniu drzwi łomem dostali się do środka altanki nr (...) skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia znajdującego się tam mienia w postaci drabinki aluminiowej dwuczęściowej rozkładanej o wartości 50 zł na szkodę W. K. (2), przy czym D. P. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od 20.08.2012r. do 11.12.2012r., od 13.12.2012r. do 19.12.2012r. i od 16.05.2013r. do 20.07.2013r. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 02.12.2010r. w sprawie II K 1093/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 11 § 2 kk

- tj. o czyn z art. 279 § 1 kk, a wobec D. P. (1) o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

VI/ w nieustalonym czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 01 października 2014r. i nie później niż w dniu (...) października 2014r. w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim wyłamaniu dwóch zamków w drzwiach nieznanym narzędziem dostali się do wnętrza altany nr (...) skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia znajdującego się tam mienia w postaci palnika gazowego do podgrzewania papy o wartości 200 zł, żółtej wiertarki S. o wartości 250 zł, a także przedłużacza 50 metrowego na bębnie o wartości 80 zł na łączną sumę strat 530 zł na szkodę W. Ż., przy czym D. P. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od 20.08.2012r. do 11.12.2012r., od 13.12.2012r. do 19.12.2012r. i od 16.05.2013r. do 20.07.2013r. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 02.12.2010r. w sprawie II K 1093/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 11 § 2 kk

- tj. o czyn z art. 279 § 1 kk, a wobec D. P. (1) o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

VII/ w nieustalonym czasie jednak nie wcześniej niż na początku października 2014r. i nie później niż do dnia 27 października 2014r. w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim wyłamaniu skobła z kłódką dostali się do wnętrza altanki nr (...) skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia znajdującego się tam mienia w postaci butli turystycznej, narzędzi podręcznych o łącznej wartości 300 zł na szkodę G. S., przy czym D. P. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od 20.08.2012r. do 11.12.2012r., od 13.12.2012r. do 19.12.2012r. i od 16.05.2013r. do 20.07.2013r. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej

wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 02.12.2010r. w sprawie II K 1093/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 11 § 2 kk

- tj. o czyn z art. 279 § 1 kk, a wobec D. P. (1) o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. oskarżonych S. T. (1) i D. P. (1) uznaje za winnych popełnienia czynów zarzucanych im w punktach I – VII aktu oskarżenia, przy czym czyny opisane w pkt I, III, IV kwalifikuje jako występki z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w odniesieniu do oskarżonego S. T. (1) i jako występki z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w odniesieniu do oskarżonego D. P. (1), zaś czyny opisane w pkt II, V-VII kwalifikuje jako występki z art. 279 § 1 kk w odniesieniu do oskarżonego S. T. (1) i jako występki z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w odniesieniu do oskarżonego D. P. (1) oraz uznając, że powyższe czyny zostały popełnione w ramach jednego ciągu przestępstw, za popełnienie przedmiotowych czynów przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na podstawie art. 279 § 1 kk wymierza:

- oskarżonemu S. T. (1) karę roku pozbawienia wolności,

- oskarżonemu D. P. (1) karę roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego S. T. (1) w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

III. na podstawie art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonego S. T. (1) w okresie próby pod dozór kuratora;

IV. na podstawie art. 72 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego S. T. (1) do informowania sądu o przebiegu okresu próby;

V. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego D. P. (1) w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 08.11.2014 r., przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jako równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk, art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonych ego S. T. (1) i D. P. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym opłaty.

Sygn. akt II K 852/15

Wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku złożył oskarżony D. P. (1), w związku z czym na mocy art. 423 § 1a kpk Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do tych części wyroku, których dotyczy wniosek.

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. T. (1) i D. P. (1) w okresie od października 2014 r. do listopada 2014 r. nie posiadali stałej pracy. W związku z tym, aby uzyskać środki finansowe, postanowili wspólnie dokonywać kradzieży z włamaniem do altan znajdujących się na terenie ogródków działkowych w G., a następnie sprzedawać uzyskane z tych kradzieży przedmioty. Włamań dokonywali oni z reguły poprzez wyłamanie, przy użyciu posiadanych przez siebie narzędzi, zamków lub skobli w drzwiach altan, zaś z wnętrza altan zabierali przede wszystkim elementy metalowe i narzędzia, które następnie były sprzedawane w punktach skupu złomu na terenie G., oraz inne przedmioty, które zatrzymywali do własnego użytku.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. K. k. (...), 32-33, 41, 561; protokół przeszukania komórki pod balkonem k. 76-78/

J. B. jest właścicielem ogródka działkowego położonego przy ul. (...) w G. i oznaczonego numerem (...). Na terenie działki przebywał w dniu 02 listopada 2014 r. i wówczas wszystko było na swoim miejscu. W dniu 08 listopada 2014

r. D. P. (1) i S. T. (1), którzy działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim uszkodzeniu drzwi wejściowych do altanki działkowej nr (...) dostali się do środka a następnie usiłowali dokonać zaboru znajdującego się mienia o nieustalonej wartości. Nie oddalili się jednak niezwłocznie z miejsca włamania, bowiem jako osoby bez stałego miejsca zamieszkania wykorzystali okazję do przenocowania. Około godziny 12:20 tego samego dnia J. B. postanowił udać się na swoją działkę. Na miejscu pokrzywdzony szybko zauważył uszkodzenia na drzwiach znajdującej się tam altanki i przewidując możliwe włamanie, zwrócił się do przebywającego na terenie ogródków działkowych sąsiada – R. P., aby ten pomógł mu sprawdzić wnętrze altanki. Po otwarciu drzwi, w środku altanki zauważyli dwóch młodych mężczyzn, którymi następnie okazali się S. T. (1) i D. P. (1). J. B. niezwłocznie powiadomił Policję o zajściu, przybyli na miejsce funkcjonariusze dokonali zatrzymania oskarżonych.

/Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. P. (1) k. 27, 112, 171, 203; częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. T. (1) k. 44v.-45, 116-117, 166; zeznania świadka J. B. k. 12-12v.; protokół oględzin miejsca k. 14-15; protokół z przeprowadzenia eksperymentu procesowego k. 46-49; protokół zatrzymania osoby D. P. i S. T. k. 2-3, 6-7; protokół przeszukania osoby D. P. i S. T. k. 4-5, 9-10/

M. K. jest właścicielką ogródka działkowego położonego przy ul. (...) w G. i oznaczonego numerem (...). W nieustalonym dokładnie dniu, jednak nie wcześniej niż 01 października 2014 r. i nie później niż w dniu (...) października 2014 r. na terenie przedmiotowej działki pojawili się D. P. (3) i S. T. (1), którzy działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim wypchnięciu szyby w oknie altany znajdującej się na tej działce, dokonali z wnętrza tego pomieszczenia zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci wiertarki B., narzędzi ręcznych, sekatora oraz kombinerek o łącznej wartości 150 zł, czym działali na szkodę M. K..

/Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. P. (1) k. 27, 112, 171, 203; częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. T. (1) k. 44v.-45, 116-117, 166; zeznania świadka M. K. k.85; protokół oględzin miejsca k. 68-69; protokół z przeprowadzenia eksperymentu procesowego k. 46-49/

W. K. (1) jest właścicielem ogródka działkowego położonego przy ul. (...) w G. i oznaczonego numerem (...). Na terenie działki przebywał w dniu 26 października 2014 r. około godziny (...):00 i wówczas wszystko było na swoim miejscu. W godzinach nocnych z dnia 26 na 27 października 2014 r. D. P. (1) i S. T. (1), którzy działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim uszkodzeniu zamkniętych drzwi wejściowych do altanki działkowej nr (...), zabezpieczonych przed sforsowaniem w ten sposób, że wyjmowano z nich klamkę po uprzednim zatrzaśnięciu, dostali się do środka a następnie usiłowali dokonać zaboru znajdującego się mienia o wartości 300 zł. Nie oddalili się jednak niezwłocznie z miejsca włamania, bowiem jako osoby bez stałego miejsca zamieszkania wykorzystali okazję do przenocowania wewnątrz pomieszczenia. Około godziny 07:00 tego samego dnia W. K. (1) udał się na swoją działkę, wszedł do znajdującej się tam altanki i wówczas zauważył w środku dwóch młodych mężczyzn, którymi następnie okazali się S. T. (1) i D. P. (1). Spłoszeni widokiem właściciela altanki S. T. (1) i D. P. (1) szybko oddalili się z altanki, po tym jak nie zdołali dokonać zaboru mienia z jej wnętrza wobec pojawienia się W. K. (1).

/Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. P. (1) k. 27, 112, 171, 203; częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. T. (1) k. 44v.-45, 116-117, 166; zeznania świadka W. K. (1) k. 91v.; protokół oględzin miejsca k. 74; protokół z przeprowadzenia eksperymentu procesowego k. 46-49/

P. C. jest właścicielem ogródka działkowego położonego przy ul. (...) w G. i oznaczonego numerem (...). Na terenie działki przebywał w dniu 18 października 2014 r. i wówczas wszystko było na swoim miejscu. W nieustalonym dniu, nie wcześniej jednak niż w dniu 18 października 2014 i nie później niż w dniu 25 października 2014 r. D. P. (1) i S. T. (3), którzy działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim odkręceniu śruby mocującej sztabę w drzwiach wejściowych oraz wgnieceniu drzwi w altance działkowej nr (...) usiłowali dostać się do środka altanki i dokonać zaboru znajdującego się mienia o nieustalonej wartości, jednak z uwagi na techniczne zabezpieczenie zamierzonego celu nie osiągnęli, czym działali na szkodę P. C..

/Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. P. (1) k. 27, 112, 171, 203; częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. T. (1) k. 44v.-45, 116-117, 166; zeznania świadka P. C. k. 94v.; protokół oględzin miejsca k. 66-67; protokół z przeprowadzenia eksperymentu procesowego k. 46-49/

W. K. (2) jest właścicielką ogródka działkowego położonego przy ul. (...) w G. i oznaczonego numerami (...), (...) i (...). W nieustalonym dokładnie dniu, jednak nie później niż w dniu 25 października 2014 r. na terenie przedmiotowej działki pojawili się D. P. (3) i S. T. (1), którzy działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim podważeniu drzwi łomem dostali się do środka altanki nr (...) skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia znajdującego się tam mienia w postaci drabinki aluminiowej dwuczęściowej rozkładanej o wartości 50 zł na szkodę W. K. (2).

/Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. P. (1) k. 27, 112, 171, 203; częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. T. (1) k. 44v.-45, 116-117, 166; zeznania świadka M. K. k.85; protokół oględzin miejsca k. 68-69; protokół z przeprowadzenia eksperymentu procesowego k. 46-49/

W. Ż. jest właścicielem ogródka działkowego położonego przy ul. (...) w G. i oznaczonego numerem (...). W nieustalonym dokładnie dniu, jednak nie wcześniej niż w dniu 01 października 2014 r. i nie później niż w dniu (...) października 2014r. na terenie przedmiotowej działki pojawili się D. P. (3) i S. T. (1), którzy działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim wyłamaniu dwóch zamków w drzwiach nieznanym narzędziem dostali się do wnętrza altany nr (...) skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia znajdującego się tam mienia w postaci palnika gazowego do podgrzewania papy o wartości 200 zł, żółtej wiertarki S. o wartości 250 zł, a także przedłużacza 50 metrowego na bębnie o wartości 80 zł na łączną sumę strat 530 zł na szkodę W. Ż..

/Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. P. (1) k. 27, 112, 171, 203; częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. T. (1) k. 44v.-45, 116-117, 166; zeznania świadka W. Ż. k. 107v.; protokół oględzin miejsca k. 68-69; protokół z przeprowadzenia eksperymentu procesowego k. 46-49/

G. S. jest właścicielem ogródka działkowego położonego przy ul. (...) w G. i oznaczonego numerem (...). W nieustalonym dokładnie dniu, jednak nie wcześniej niż na początku października 2014 r. i nie później niż do dnia 27 października 2014 r. na terenie przedmiotowej działki pojawili się D. P. (3) i S. T. (1), którzy działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim wyłamaniu skobla z kłódką dostali się do wnętrza altanki nr (...) skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia znajdującego się tam mienia w postaci butli turystycznej, narzędzi podręcznych o łącznej wartości 300 zł na szkodę G. S..

/Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. P. (1) k. 27, 112, 171, 203; częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. T. (1) k. 44v.-45, 116-117, 166; zeznania świadka G. S. k. 124; protokół oględzin miejsca k. 68-69; protokół z przeprowadzenia eksperymentu procesowego k. 46-49/

Prokurator Prokuratury Rejonowej G.-O. w G. oskarżył D. P. (1) i S. T. (1) o to, że:

I/ w dniu 08 listopada 2014r. w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim uszkodzeniu drzwi wejściowych do altanki działkowej nr (...) dostali się do środka a następnie usiłowali dokonać zaboru znajdującego się mienia o nieustalonej wartości, jednak z uwagi na nadejście pokrzywdzonego zamierzonego celu nie osiągnęli czym działali na szkodę J. B., przy czym D. P. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od 20.08.2012r. do 11.12.2012r., od 13.12.2012r. do 19.12.2012r. i od 16.05.2013r. do 20.07.2013r. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 02.12.2010r. w sprawie II K 1093/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 11 § 2 kk

- tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk, a wobec D. P. (1) o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II/ w nieustalonym okresie czasu jednak nie wcześniej niż 01 października 2014r. w G. i nie później niż w dniu (...) października 2014r. w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim wypchnięciu okna dostali się do wnętrza altanki działkowej nr (...) skąd zabrali w celu przywłaszczenia mienie w postaci wiertarki B., narzędzi ręcznych, sekatora oraz kombinerek o łącznej wartości 150 zł czym działali na szkodę M. K., przy czym D. P. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od 20.08.2012r. do 11.12.2012r., od 13.12.2012r. do 19.12.2012r. i od 16.05.2013r. do 20.07.2013r. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 02.12.2010r. w sprawie II K 1093/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 11 § 2 kk

- tj. o czyn z art. 279 § 1 kk, a wobec D. P. (1) o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

III/ w dniach 26-27 października 2014r. w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim uszkodzeniu zamkniętych drzwi wejściowych do altanki działkowej nr (...) dostali się do środka a następnie usiłowali dokonać zaboru znajdującego się tam mienia wartości 300 zł, jednak z uwagi na nadejście pokrzywdzonego zamierzonego celu nie osiągnęli czym działali na szkodę W. K. (1), przy czym D. P. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od 20.08.2012r. do 11.12.2012r., od 13.12.2012r. do 19.12.2012r. i od 16.05.2013r. do 20.07.2013r. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 02.12.2010r. w sprawie II K 1093/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 11 § 2 kk

- tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk, a wobec D. P. (1) o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

IV/ w dniach 18-25 października 2014r. w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim odkręceniu śruby mocującej sztabę w drzwiach wejściowych oraz wgnieceniu drzwi w altance działkowej nr (...) usiłowali dostać się do środka altanki i dokonać zaboru znajdującego się mienia o nieustalonej wartości, jednak z uwagi na techniczne zabezpieczenie zamierzonego celu nie osiągnęli czym działali na szkodę P. C., przy czym D. P. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od 20.08.2012r. do 11.12.2012r., od 13.12.2012r. do 19.12.2012r. i od 16.05.2013r. do 20.07.2013r. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 02.12.2010r. w sprawie II K 1093/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 11 § 2 kk

- tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk, a wobec D. P. (1) o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

V/ w nieustalonym okresie czasu jednak nie później niż do dnia 25 października 2014r. w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim podważeniu drzwi łomem dostali się do środka altanki nr 30 skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia znajdującego się tam mienia w postaci drabinki aluminiowej dwuczęściowej rozkładanej o wartości 50 zł na szkodę W. K. (2), przy czym D. P. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od 20.08.2012r. do 11.12.2012r., od 13.12.2012r. do 19.12.2012r. i od 16.05.2013r. do 20.07.2013r. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 02.12.2010r. w sprawie II K 1093/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 11 § 2 kk

- tj. o czyn z art. 279 § 1 kk, a wobec D. P. (1) o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

VI/ w nieustalonym czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 01 października 2014r. i nie później niż w dniu 30 października 2014r. w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim wyłamaniu dwóch zamków w drzwiach nieznanym narzędziem dostali się do wnętrza altany nr (...) skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia znajdującego się tam mienia w postaci palnika gazowego do podgrzewania papy o wartości 200 zł, żółtej wiertarki S. o wartości 250 zł, a także przedłużacza 50 metrowego na bębnie o wartości 80 zł na łączną sumę strat 530 zł na szkodę

W. Ż., przy czym D. P. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od 20.08.2012r. do 11.12.2012r., od 13.12.2012r. do 19.12.2012r. i od 16.05.2013r. do 20.07.2013r. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 02.12.2010r. w sprawie II K 1093/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 11 § 2 kk

- tj. o czyn z art. 279 § 1 kk, a wobec D. P. (1) o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

VII/ w nieustalonym czasie jednak nie wcześniej niż na początku października 2014r. i nie później niż do dnia 27 października 2014r. w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim wyłamaniu skobła z kłódką dostali się do wnętrza altanki nr 18 skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia znajdującego się tam mienia w postaci butli turystycznej, narzędzi podręcznych o łącznej wartości 300 zł na szkodę G. S., przy czym D. P. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od 20.08.2012r. do 11.12.2012r., od 13.12.2012r. do 19.12.2012r. i od 16.05.2013r. do 20.07.2013r. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 02.12.2010r. w sprawie II K 1093/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 11 § 2 kk

- tj. o czyn z art. 279 § 1 kk, a wobec D. P. (1) o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

/Akt oskarżenia k. 229-231/

Oskarżony D. P. (1) jest kawalerem, ojcem trójki małoletnich dzieci, które pozostają na jego utrzymaniu. Posiada wykształcenie podstawowe, przed zatrzymaniem i osadzeniem w Areszcie Śledczym do innej sprawy nie był nigdzie zatrudniony, utrzymywał się z prac dorywczych z dochodem około 1.000 zł miesięcznie. Oskarżony nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, nie deklaruje uzależnień.

D. P. (1) był uprzednio dwukrotnie karany za przestępstwa kwalifikowane z art. art. 278 § 1 kk, za które orzekano kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania (wykonanie kary były jednak następnie w każdym przypadku zarządzane) oraz kary grzywny.

W szczególności wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 02 grudnia 2010r. w sprawie II K 1093/, D. P. (1) został skazany za przestępstwo kradzieży, kwalifikowane z art. art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 276 kk, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie w okresie od 20 sierpnia 2012r. do 11 grudnia 2012r., od 13 grudnia 2012r. do 19 grudnia 2012r. i od 16 maja 2013r. do 20 lipca 2013r.

/Dowód: dane o oskarżonym k. 229; dane o karalności k. 210-213; odpis wyroku k. 189; informacja o pobytach i orzeczeniach k. 193-194/

Oskarżony D. P. (1), przesłuchany po raz pierwszy w toku postępowania przygotowawczego po przedstawieniu mu zarzutu popełnienia opisanego później w I punkcie aktu oskarżenia czynu, przyznał się do jego popełnienia. Wyjaśnił, że razem z S. T. (1) wybrali się na ogródki działkowe na ul. (...) w G., weszli tam przez dziurę w płocie a potem skierowali się do altanki, która była zamknięta. Oskarżony przyznał, iż śrubokrętem odkręcił płytę z drzwi a kiedy śrubokręt się zużył to złapał i oderwał płytę. Weszli do środka, oskarżony poszedł spać a T. szukał czegoś po szafkach. Wyszli z altanki by w kolejnym dniu do niej wrócić, bo wiedzieli że jest otwarta. W dniu zatrzymania wrócił do niej właściciel i zastał ich w altance, następnie zatrzymała ich Policja i przewieźli ich na komisariat. Nadmienił oskarżony, że około 2-3 tygodni wcześniej spotkał T., który miał przy sobie drabinę aluminiową, butlę gazową turystyczną 2,5 kg koloru niebieskiego, przedłużacz oraz poziomnicę o długości około 80 cm, o których mówił, że pochodzą z jednej z działek zza sklepu (...) na Z.. Dodał, że nie był z nim na tej działce, wie to tylko od T..

W trakcie kolejnego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego oskarżony D. P. (1), po postawieniu mu kolejnych zarzutów objętych później aktem oskarżenia, przyznał się do popełnienia części czynów, tj. opisanych następnie w pkt. I, IV, V i VI aktu oskarżenia, zaś do pozostałych nie przyznał się. Odnośnie pierwszego z zarzutów

podał, iż nie ma nic do dodania poza treścią złożonych już wyjaśnień. W odniesieniu do drugiego zarzutu wyjaśnił, iż w dniu (...) października 2014 r. nie był na terenie działek, nie widział żadnej wiertarki B. ani nie słyszał od T. żeby ją miał albo żeby ukradł. Dodał oskarżony, że nie ukradł także żadnych innych narzędzi z działki, w tym dniu był u konkubiny, nigdy nie wzięli żadnych elektronarzędzi, tylko drobne narzędzia podręczne. Oskarżony następnie wyjaśniał w odniesieniu do przedmiotów ujawnionych w pomieszczeniu gospodarczym S. T. (1). W odniesieniu do czwartego zarzutu oskarżony wyjaśnił, iż była tam śruba i weszli do środka, ale nic nie znaleźli. Co do piątego zarzutu wyjaśnił oskarżony, iż pamięta drabinę, którą stamtąd wynieśli, zaś co do szóstego zarzutu podtrzymuje twierdzenia z poprzedniego przesłuchania, że była tam też butla i kabel a rzeczy te sprzedali na złomowcu, butlę na rynku.

Przesłuchany po modyfikacji treści zarzutów D. P. (1) przyznał się nadto do popełnienia czynu opisanego później z punkcie VII aktu oskarżenia. Wyjaśnił, że razem z S. T. (1) poszli na działki przy ul. (...), ten drugi małym łomem wyłamał skobel z kłódką, weszli do środka, skąd zabrali butlę turystyczną z palnikiem oraz narzędzia podręczne – młotek, śrubokręty i jakieś klucze. Butlę sprzedali na rynku na P..

Po kolejnej modyfikacji treści zarzutów D. P. (1) ostatecznie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i podtrzymał dotychczasowe wyjaśnienia, nie chcąc nic dodawać.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. P. (1) k. 27, 212, 171, 203/

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w trakcie przewodu sądowego materiału dowodowego pozwala na jednoznaczne uznanie, że oskarżony D. P. (1) dopuścił się popełnienia wszystkich czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd opierał się na całokształcie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. W szczególności, w zakresie dotyczącym przede wszystkim skutków działania oskarżonego, Sąd miał na uwadze zeznania pokrzywdzonych oraz wyjaśnienia drugiego z oskarżonych. Zeznania te zostały uzupełnione dowodami w postaci protokołów oględzin rzeczy, tj. ogródków działkowych, na terenie których doszło do popełnienia kradzieży przypisanych oskarżonemu. Ponadto Sąd opierał się na zeznaniach świadków będących funkcjonariuszami Policji, tj. M. Ł. i M. O., którzy podjęli czynności wobec osoby oskarżonego w dniu 08 listopada 2014 r. Zeznania te dotyczą przede wszystkim czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie I aktu oskarżenia. Znajdują one uzupełnienie w dowodach dokumentarnych w postaci protokołów zatrzymania i przeszukania osoby oskarżonego oraz eksperymentu procesowego z udziałem oskarżonego S. T. (1).

Podkreślić należy, iż zgromadzone w toku postępowania dowody w postaci dokumentów nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, we właściwej formie i należało je uznać za pełnowartościowy materiał dowodowy.

Sąd swoje ustalenia opierał także częściowo na wyjaśnieniach oskarżonego D. P. (1), tj. w tym zakresie, w którym są one jasne, konsekwentne i korespondują z pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym, w tym w szczególności z wyjaśnieniami oskarżonego S. T. (1) oraz zeznaniami pokrzywdzonych.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do dowodów w postaci zeznań pokrzywdzonych właścicieli okradzionych przez oskarżonego ogródków działkowych. W ocenie Sądu zeznania wszystkich świadków należących do omawianej grupy należało uznać za wiarygodne, albowiem były one jasne, logiczne, znajdowały uzupełnienie we wspomnianych wcześniej dowodach dokumentarnych w postaci protokołów oględzin miejsc oraz z wyjaśnieniami samych oskarżonych, nie zostały natomiast ujawnione żadne dowody, które mogłyby prowadzić do podważenia wiarygodności zeznań tych świadków. Zdaniem Sądu brak również jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia, aby osoby te miały interes w celowym podawaniu okoliczności niezgodnych ze stanem rzeczywistym, skoro w świetle całokształtu materiału dowodowego okoliczność dokonania kradzieży z włamaniem do poszczególnych budynków znajdujących się na terenie ogródków działkowych nie budzi najmniejszych wątpliwości.

Podkreślić należy również, iż w istocie wszyscy świadkowie należący do omawianej grupy, podawali, iż zawsze przed opuszczeniem działki zabezpieczali altany za pomocą zamków, kłódek, skobli czy nawet zatrzaśnięcia drzwi, co wskazuje, że do dokonania kradzieży przedmiotów z tych pomieszczeń konieczne było przełamanie przedmiotowych zabezpieczeń. Ta ostatnia okoliczność znajduje przy tym potwierdzenie we wspomnianych już dowodach dokumentarnych w postaci protokołów oględzin miejsc, które zostały sporządzone w zakresie dotyczącym wszystkich czynów zarzucanych oskarżonemu w akcie oskarżenia.

Przy uwzględnieniu powyższych uwag Sąd swoje ustalenia faktyczne opierał w szczególności na wiarygodnych zeznaniach świadków: J. B. i R. P. (czyn z punktu I aktu oskarżenia), M. K. (czyn z punktu II aktu oskarżenia), W. K. (1) (czyn z punktu III aktu oskarżenia), P. C. (czyn z punktu IV aktu oskarżenia), W. K. (2) (czyn z punktu V aktu oskarżenia), W. Ż. (czyn z punktu VI aktu oskarżenia) oraz G. S. (czyn z punktu VII aktu oskarżenia).

Podkreślenia wymaga, iż zeznania wymienionych wyżej świadków, jak również dowody dokumentarne w postaci protokołów oględzin miejsca nie miały bezpośredniego znaczenia dla ustalenia sprawcy bądź sprawców kradzieży z włamaniem do obiektów znajdujących się na terenie ogródków działkowych. Wynikało to z tej okoliczności, iż w niemal wszystkich przypadkach kradzieże nastąpiły pod nieobecność właścicieli tych ogródków, z pewnym wyjątkiem w zakresie dotyczącym czynów opisanych w punktach I i III aktu oskarżenia, przy czym w jednym przypadku pokrzywdzony nie potrafił nawet opisać sprawców, zaś w drugim z nich zostali oni ujęci jeszcze przed dokonaniem czynu. Okoliczność taka jest zresztą logiczna, niewątpliwie bowiem oskarżeni starali się dokonywać kradzieży w taki sposób, aby nie zostały one ujawnione przez inne osoby (co sami zresztą przyznali, bowiem „maskowali” dokonane uszkodzenia by powrócić do otwartych już miejsc), w szczególności osoby, które mogłyby być zainteresowane podjęciem interwencji wobec sprawców kradzieży, a więc pokrzywdzonych lub osób z nimi związanych.

W konsekwencji podstawowym dowodem, na podstawie którego Sąd dokonał ustaleń faktycznych w zakresie dotyczącym osób, które dopuściły się popełnienia wszystkich czynów zarzucanych oskarżonym D. P. (1) oraz S. T. (1) w niniejszym postępowaniu, są wyjaśnienia samych oskarżonych.

Przede wszystkim istotne były w tymże zakresie wyjaśnienia oskarżonego S. T. (1), bowiem już przy pierwszym przesłuchaniu przyznał się on zarówno do popełnienia zarzucanego mu wówczas czynu jak i do szeregu innych przestępstw popełnionych na terenie ogródków działkowych. Następnie w toku eksperymentu procesowego przeprowadzonego na terenie wskazanych przez oskarżonego (...) opisał skrótowo, gdzie i kiedy wraz z oskarżonym D. P. (1) dopuścili się innych kradzieży z włamaniem, w jaki sposób to uczynili i jakie rzeczy wówczas ukradli. Oskarżony w sposób zgodny z pozostałym materiałem dowodowym wskazał na miejsce popełnienia wszystkich czynów. Natomiast w pozostałych kwestiach, dotyczących czasu i sposobu popełnienia czynów oraz ukradzionego w ich ramach mienia, wyjaśnienia oskarżonego nie są zbyt szczegółowe. Można to jednak zrozumieć, skoro oskarżony opisywał przedmiotowe zdarzenia w większości przypadków już po upływie pewnego czasu od ich zaistnienia i mógł w związku z tym nie pamiętać już dokładnie szczegółów ich dotyczących, także z uwagi na ilość popełnionych, podobnych przestępstw. Podkreślenia wymaga jednak, że zdecydowana większość podanych przez oskarżonego okoliczności współgra z okolicznościami wynikającymi z innych dowodów, natomiast nieliczne sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym nie rzutują na ocenę wiarygodności całokształtu wyjaśnień oskarżonego. W efekcie Sąd niemal w całości uznał wyjaśnienia tego oskarżonego za wiarygodne i na ich podstawie dokonał ustaleń faktycznych w sprawie.

Oskarżony D. P. (1) ostatecznie przyznawał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów, w trakcie kolejnych przesłuchań zmieniając swoje wyjaśnienia. Zdaniem Sądu w tych fragmentach, w których oskarżony zaprzeczał by popełnił zarzucane mu czyny dawał on wyraz przyjętej przez siebie linii obrony mającej na celu uniknięcie odpowiedzialności za ich popełnienie. Tym bardziej pogląd taki należy uznać za słuszny, skoro w toku kolejnych przesłuchań i uzupełniania treści zarzutów stopniowo przyznawał się oskarżony do popełnienia kolejnych czynów. Zdaniem Sądu świadczy to bowiem o tym, iż oskarżony zdawał sobie sprawę z tego, że skoro organy prowadzące postępowanie są w stanie zrekonstruować dokładnie przebieg kolejnych zdarzeń to dysponują kompletnym materiałem dowodowym, w tym wyjaśnieniami drugiego z oskarżonych (opis zdarzenia był na tyle

precyzyjny, iż informacje o jego przebiegu mogły pochodzić jedynie od osoby biorącej w nim udział) to dalsze zaprzeczanie swojemu udziałowi jedynie niekorzystnie wpływa na jego sytuację procesową. W efekcie podawał on podczas kolejnych przesłuchań, w miejsce dotychczasowych zaprzeczeń, okoliczności popełnienia czynów w sposób zgodny z innymi dowodami. W efekcie w tej części, w której wyjaśnienia oskarżonego są zgodne i współgrają z wyjaśnieniami drugiego z oskarżonych S. T. (1), Sąd uznał za wiarygodne i na ich podstawie dokonał ustaleń stanu faktycznego w sprawie, zaś w pozostałej części nie uwzględnił, jako przyjętej przez oskarżonego linii obrony.

Dowodami, które pośrednio również wskazują na popełnienie przez oskarżonego zarzucanych mu czynów, a przynajmniej na popełnienie przez niego czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia, są dowody powiązane z zatrzymaniem osoby oskarżonego w dniu 08 listopada 2014 r.

Z zeznań funkcjonariuszy M. Ł. i M. O. wynika, że gdy w dniu 08 listopada 2014 r. około godziny 12:25 z polecenia dyżurnego udali się na teren ogródków działkowych przy ul. (...), gdzie miało dojść do włamania. Z zeznań funkcjonariuszy wynika również, że na miejscu zastali właściciela ogródka, który oświadczył, że w altance znajduje się dwóch mężczyzn, sprawców włamania. W ocenie Sądu brak jakichkolwiek podstaw do kwestionowania wiarygodności jasnych, logicznych, konsekwentnych i współgrających z innymi dowodami zeznań M. Ł. i M. O.. Z zeznań tych świadków oraz opisanych wyżej dowodów dokumentarnych wynika, iż oskarżeni zostali złapani może nie tyle na gorącym uczynku dokonania kradzieży zarzucanej im w punkcie I aktu oskarżenia, ile w przed faktycznym jej dokonaniem, kiedy ciągle przebywali na miejscu włamania, tj. w altance, co do której nie posiadali żadnych uprawnień.

Istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy nie ma natomiast protokół przeszukania mieszkania zajmowanego przez M. J., konkubinę oskarżonego D. P. (1), albowiem w trakcie przedmiotowego przeszukania nie ujawniono przedmiotów pochodzących z przestępstwa albo służących do ich popełnienia. Koresponduje to jednak z treścią wyjaśnień oskarżonych, którzy twierdzili, że po pierwsze ukradzione rzeczy sprzedawali na bieżąco i w chwili zatrzymania nie był już w ich posiadaniu.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności Sąd uznał oskarżonego D. P. (1) za winnego popełnienia wszystkich zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów.

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości możliwość przypisania oskarżonemu D. P. (1) winy w przypadku wszystkich przypisanych mu czynów. W toku postępowania nie ujawniły się wątpliwości odnośnie poczytalności oskarżonego w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów oraz w toku postępowania. W tej sytuacji należy uznać, że oskarżony jako osoba dorosła i w pełni poczytalna z pewnością zdawał sobie sprawę z charakteru popełnionych przez siebie czynów i miał możliwość pokierowania swoim postępowaniem. Charakter przedmiotowych czynów, które stanowią powszechnie popełniane przestępstwa przeciwko mieniu, wskazuje na to, iż oskarżony bez wątpienia zdawał sobie sprawę z ich karalności, albowiem jest to wiedza powszechnie dostępna, a ponadto oskarżony był uprzednio dwukrotnie karany za przestępstwa podobne.

W ocenie Sądu oskarżony D. P. (1) dopuścił się popełnienia wszystkich przypisanych mu czynów działając umyślnie, w formie zamiaru bezpośredniego. Należy uznać, że oskarżony chciał dokonać zaboru w celu przywłaszczenia cudzego mienia opisanego w przypisanych mu czynach, tj. przedmiotów zabranych z wnętrza altan znajdujących się na terenie działek opisanych w zarzutach. W przypadku wszystkich czynów przypisanych oskarżonemu, zdaniem Sądu zamiar oskarżonego obejmował zarówno przywłaszczenie mienia, jak i środek prowadzący do tego celu w postaci przełamania zabezpieczeń altan znajdujących się na terenie okradzionych przez oskarżonego wspólnie i w porozumieniu z S. T. (1) ogródków działkowych, którymi to zabezpieczeniami były z reguły drzwi zaopatrzone w zamki, kłódki, skoble lub inne mechanizmy zabezpieczające, a w jednym z przypadków także okno budynku. To, iż oskarżony dokonał we wszystkich przypadkach zaboru cudzego mienia w celu jego przywłaszczenia wynika bezpośrednio z okoliczności podawanych przez samego D. P. (1), który wyjaśnił, że ukradzione przedmioty sprzedawał bądź w punktach skupu złomu, bądź na rynkach w G., zaś kradzieży dokonywał w celu sprzedania ukradzionych rzeczy i uzyskania w ten sposób środków finansowych. Tym samym nie ulega wątpliwości, iż oskarżony rozporządzał ukradzionymi rzeczami tak, jakby był ich właścicielem.

Sąd przychylił się do wskazanej przez Prokuratora kwalifikacji prawnej wszystkich czynów przypisanych oskarżonemu.

Wszystkie czyny zarzucane oskarżonemu w akcie oskarżenia należało zakwalifikować jako występki z art. 279 § 1 kk, tj. występki kradzieży z włamaniem a nadto, w przypadku czynów opisanych I, III, IV rozszerzając ich kwalifikację także o art. 13 § 1 kk.

O kradzieży z włamaniem należy mówić wtedy, gdy sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zabezpieczeniem chroniącym dostęp do mienia (zob. m. in. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca (...), sygn. akt VII KZP 48/97, OSNKW 1980/4/65; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 03 lutego 1999 r., sygn. akt V KKN 566/98, Prok. i Pr. 1999/7-8/7). Pomieszczenie należy traktować jako zamknięte zarówno wówczas, gdy stanowi ono zamkniętą konstrukcję, jak i gdy jest zaopatrzone w specjalne przeszkody utrudniające dostęp do jego wnętrza, takie jak np. bramy, zamki, plomby, kłódki. Rodzaj zabezpieczenia, jego skuteczność i łatwość jego pokonania nie ma jednak znaczenia dla stwierdzenia włamania, jeżeli tylko z charakteru zabezpieczenia wynika zamiar użytkownika niedopuszczenia do niego niepowołanych osób (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 sierpnia 1986 r., sygn. akt I KR 212/85, OSNKW 1986/11-12/97).

Tego typu sytuacje zaistniały w przypadku wszystkich wymienionych wyżej czynów, albowiem we wszystkich przypadkach oskarżony dostał się bądź usiłował się dostać do wnętrza budynków w postaci altan ogrodowych w celu dokonania zaboru znajdujących się tam przedmiotów po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci drzwi zaopatrzonych w zamki, kłódki, skoble i inne mechanizmy, a w jednym przypadku w postaci zamkniętego okna. Niewątpliwie zabezpieczenia takie stanowiły elementy konstrukcji budynków, z wnętrza których oskarżony wspólnie i w porozumieniu z S. T. (1) dokonał zaboru mienia.

W przypadku czynów zarzucanych oskarżonemu w punktach I, III i V aktu oskarżenia nie wyszły one przy tym poza fazę usiłowania, albowiem oskarżony bądź (w przypadku czynu opisanego w punkcie V aktu oskarżenia) nie mogąc pokonać zabezpieczenia w postaci drzwi ostatecznie nie dostał się do wnętrza altany bądź został przyłapany przez właściciela budynku (czyny I i III) i tym samym nie dokonał zaboru mienia. W konsekwencji czyny te należało zakwalifikować jako przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk.

Kwalifikację wszystkich omówionych wyżej czynów uzupełnia art. 64 § 1 kk, albowiem oskarżony D. P. (1) dopuścił się ich w warunkach określonej w tym przepisie recydywy szczególnej. Wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 02 grudnia 2010 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 1093/10, oskarżony został bowiem skazany za przestępstwo kradzieży, kwalifikowane z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk, w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżony karę orzeczoną wyżej opisanym wyrokiem odbył w okresach od 20 sierpnia 2012r. do 11 grudnia 2012r., od 13 grudnia 2012r. do 19 grudnia 2012r. i od 16 maja 2013r. do 20 lipca 2013r. Tym samym oskarżony odbył co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, zaś przestępstwa przypisane mu w niniejszej sprawie popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu wskazanej wyżej kary. Przy uwzględnieniu, że omawiane przestępstwa przypisane mu w niniejszej sprawie stanowią przestępstwa umyślne i są przestępstwami podobnymi do przestępstwa kwalifikowanego z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk, w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, spełnione zostały wszystkie warunki do uznania, iż oskarżony dopuścił się popełnienia omawianych przestępstw w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk.

Ponadto w ocenie Sądu oskarżony dopuścił się popełnienia wszystkich wymienionych wyżej czynów w ramach jednego, określonego w art. 91 § 1 kk ciągu przestępstw. Oskarżony popełnił bowiem przedmiotowe czyny w krótkich odstępach czasu (łącznie na przestrzeni nieco ponad miesiąca), w podobny sposób, i wszystkie przedmiotowe czyny wyczerpują znamiona tego samego przepisu ustawy karnej, tj. art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. To, iż trzy z tych czynów nie wyszły poza fazę usiłowania i ich kwalifikację prawną uzupełnia art. 13 § 1 kk, nie stanowi przeszkody do uznania, iż wchodzi one w skład omawianego ciągu przestępstw.

Sąd nie miał przy tym wątpliwości, iż oskarżeni D. P. (1) i S. T. (1) przypisanych im czynów dopuścili się działając wspólnie i w porozumieniu. Dla przyjęcia współsprawstwa (art. 18 § 1 kk) nie jest bowiem konieczne, aby każda z osób działających w porozumieniu realizowała własnoręcznie znamiona czynu zabronionego, czy nawet część tych znamion. Wystarczy natomiast, że osoba taka działa w ramach uzgodnionego podziału ról, ułatwiając bezpośrednio sprawcy realizację wspólnie zamierzonego celu. W rezultacie, o wspólnym działaniu możemy mówić nie tylko wtedy, gdy każdy ze współsprawców realizuje część znamion czynu zabronionego (co miało w istocie miejsce w niniejszej sprawie), ale nawet wtedy, gdy współdziałający nie realizuje żadnego znamienia czasownikowego uzgodnionego czynu zabronionego, ale wykonane wcześniej przez niego czynności stanowią istotny wkład we wspólne przedsięwzięcie. Z istoty konstrukcji współsprawstwa wynika więc, że każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość popełnionego (wspólnie i w porozumieniu) przestępstwa, a więc także i w tej części, w jakiej znamiona czynu zabronionego zostały wypełnione zachowaniem innego ze współsprawców. Decydujące jest to, czy współdziałający dążyli do tego samego celu wspólnymi siłami w ramach wspólnego porozumienia (por. wyrok Sądu Najwyższego z 29.06.2006 r., V KK 391/05, OSNwSK 2006/1/1289). Jak ustalono w toku postępowania, oskarżeni wspólnie wybierali cel włamania, współpracowali przy przełamywaniu jego zabezpieczeń a następnie dzielili się zyskiem ze zbywanych przedmiotów, wobec czego możliwość przyjęcia ich współsprawstwa nie budzi wątpliwości Sądu.

Sąd rozważał również możliwość zakwalifikowania niektórych z wymienionych wyżej czynów w kumulatywnym zbiegu z art. 288 § 1 kk, albowiem niewątpliwie włamując się do budynków na terenie działek oskarżony dokonywał ich uszkodzenia poprzez wyłamywanie drzwi i desek je zabezpieczających czy zrywanie kłódek, ale także w niektórych przypadkach poprzez usuwanie w celu ich zaboru niektórych elementów zainstalowanych wewnątrz budynku. Powszechnie przyjmuje się, że zbieg taki jest dopuszczalny, jeżeli wartość szkody wyrządzonej włamaniem jest zbliżona lub nawet wyższa od wartości szkody wyrządzonej samą kradzieżą (por. m. in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 1994 r., sygn. akt II KR 227/94, OSNKW 1996/1-2; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1985 r., sygn. akt Kw 1148/85, OSNKW 1986/11-12/95). Ostatecznie jednak Sąd uznał, że brak podstaw do kumulatywnej kwalifikacji przedmiotowych czynów w opisany wyżej sposób, tj. jako przestępstw z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Wynika to po pierwsze z faktu, iż wprawdzie niektórzy spośród pokrzywdzonych wskazywali na zakres powstałych uszkodzeń oraz nawet szacowali związane z tym szkody, ale były to jedynie szacunki, nie poparte żadnymi dokumentami czy dokładnym wyliczeniem wysokości szkód. Dodatkowo szacunki te były odmienne co do kwot i w pewnych wypadkach wartość szkód wyrządzonych uszkodzeniem mienia była niższa niż wartość ukradzonego mienia, a wówczas art. 279 § 1 kk konsumuje art. 288 § 1 kk. Po drugie przestępstwo z art. 288 § 1 kk, stosownie do treści art. 288 § 4 kk, jest przestępstwem ściganym na wniosek pokrzywdzonego, a w zdecydowanej większości przypadków takie wnioski nie zostały od pokrzywdzonych odebrane, w związku z czym w tym zakresie istniała także formalna przeszkoda procesowa do ewentualnego uzupełnienia kwalifikacji prawnej omawianych czynów o art. 288 § 1 kk.

Uznając oskarżonego D. P. (1) za winnego popełnienia opisanych wyżej czynów, wchodzących w skład opisanego wyżej ciągu przestępstw kwalifikowanych z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wymierzył mu karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu kara w takiej właśnie wysokości jest odpowiednia i stosownie do treści art. 53 § 1 kk jej rozmiar nie przekracza stopnia winy oskarżonego i uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów, jak również pozwoli na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych wobec oskarżonego oraz potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W kwestiach dotyczących wymiaru kary przede wszystkim wskazać należy, iż wobec wejścia z dniem 01 lipca 2015 r. w życie przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. ([Dz. U. z 2015 r. poz. 396](#)) i w związku z tym znacznych zmian stanu prawnego konieczne było rozważenie zastosowania w niniejszej sprawie art. 4 § 1 kk, zgodnie z którym jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Zdaniem Sądu należy uznać, że o ile sam przepis art. 279 § 1 kk nie uległ zmianie, o tyle zmiany innych przepisów mających wpływ na treść rozstrzygnięcia co do kary w niniejszej sprawie i porównanie brzmień tych przepisów w dacie popełnienia czynów

przez oskarżonego oraz w dacie orzekania prowadzą do wniosku, iż stan prawny w chwili orzekania w niniejszej sprawie jest dla oskarżonego mniej korzystny od stanu prawnego obowiązującego w czasie popełnienia przez niego omawianych wyżej przestępstw, w związku z czym Sąd zastosował przepisy w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów, tj. w okresie października i listopada 2014 r. Względniejsze dla oskarżonego pozostają przede wszystkim obowiązujące w dacie popełnienia czynów regulacje dotyczące zawieszenia wykonania kary, bowiem od dnia 01 lipca 2015 r. możliwe jest zgodnie z treścią art. 69 § 1 kk zawieszenie wykonania jedynie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nie przekraczającym roku, podczas gdy wcześniej obowiązujące przepisy dopuszczały zawieszenie kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat (a także kary ograniczenia wolności lub grzywny orzeczonej jako kara samoistna), a ponadto w obecnie obowiązującym stanie prawnym możliwe jest warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności jedynie wobec sprawy, który w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności (oskarżony warunku tego nie spełnia), zaś przepisy obowiązujące przed dniem 01 lipca 2015 r. warunku takiego nie przewidywały. Jednak wobec uprzedniej karalności oskarżonego, w tym za przestępstwa podobne, Sąd nie widział podstaw do zastosowania wobec niego wspomnianej instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary niezależnie od tego, który ze stanów prawnych znajdowałby zastosowanie. Z tej przyczyny należało uznać, iż konieczne było uwzględnienie w niniejszej sprawie stanu prawnego obowiązującego w kształcie obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r.

Jako okoliczność wpływającą na zaostrzenie sądowego wymiaru kary wymierzonej oskarżonemu Sąd uwzględnił przede wszystkim okoliczność, iż oskarżony D. P. (1) był już uprzednio karany, przede wszystkim za podobne przestępstwa przeciwko mieniu. Należy przy tym zauważyć, że oskarżony był uprzednio karany nie tylko za przestępstwo, które spowodowało uznanie, iż w przypadku ciągu przestępstw działał w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk (co znajduje swoje odzwierciedlenie w kwalifikacji prawnej tych czynów i dlatego nie może dodatkowo stanowić okoliczności obciążającej przy określaniu sądowego wymiaru kar za przedmiotowe przestępstwa), ale także za inne przestępstwo. Okolicznością obciążającą w zakresie dotyczącym kary orzeczonej za przestępstwa wchodzące w skład opisanego wyżej ciągu przestępstw jest to, iż przedmiotowa kara została orzeczona za znaczną liczbę przestępstw, co zgodnie z treścią art. 91 § 1 kk pozwalało na wymierzenie kary do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, ale z drugiej strony przemawia także za wymierzeniem kary w wysokości znacznie przekraczającej dolną granicę ustawowego zagrożenia. Wskazać należy również, iż oskarżony nie podjął w istocie żadnych działań mających na celu naprawienie większości szkód wyrządzonych poszczególnymi czynami, pomimo upływu znacznego okresu czasu od ich popełnienia, co z pewnością jest okolicznością obciążającą.

Okolicznością łagodzącą dotyczącą sądowego wymiaru kary jest przyznanie się przez oskarżonego do winy. Okolicznością łagodzącą jest również stosunkowo niewysoka wartość mienia będącego przedmiotem kradzieży, co ma wpływ na wysokość szkody wyrządzonej przedmiotowymi przestępstwami i w konsekwencji na ocenę stopnia społecznej szkodliwości przedmiotowych czynów. W ocenie Sądu nie można jednak potraktować za łagodzącą okoliczności, iż oskarżony dokonywał przestępstw, albowiem nie miał stałej pracy i chciał uzyskać dodatkowe środki. Wskazać należy bowiem, iż oskarżony, jako młoda i w pełni sprawna osoba, mógł podjąć pracę zarobkową i uzyskiwać z tego tytułu dochody w sposób legalny.

Należy zaznaczyć, iż z uwagi na treść art. 279 § 1 kk, przy uwzględnieniu treści art. 91 § 1 kk i art. 64 § 1 kk, Sąd mógł wymierzyć oskarżonemu za ciąg przestępstw karę od 1 roku do nawet 15 lat pozbawienia wolności. W tej sytuacji orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności nie może zostać uznana za nadmiernie surową, zwłaszcza wobec wskazanych wyżej okoliczności obciążających, uwzględnionych przy określaniu sądowego wymiaru kary, jest ona bowiem odległa od górnej granicy możliwej do wymierzenia kary i zdecydowanie bliższa dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Sąd, po analizie przesłanek zawartych w art. 69 § 1 i § 2 k.k. doszedł do wniosku, iż brak jest podstaw do warunkowego zawieszenia oskarżonemu wymierzonej mu kary pozbawienia wolności. W szczególności Sąd zwrócił uwagę na dotychczasowy tryb życia oskarżonego oraz jego uprzednią karalność za przestępstwa podobne. Szczególne znaczenie miało również działanie oskarżonego w warunkach recydywy szczególnej wskazanej w art. 64 § 1 k.k. Wymierzone dotychczas oskarżonemu kary pozbawienia wolności nie spełniły stawianych przed nimi celów i okazywały się

nieskuteczne. Oskarżony pomimo osadzenia w jednostce penitencjarnej i odbycia kary pozbawienia wolności powrócił na drogę przestępczą i to w ciągu zaledwie roku. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie ma podstaw do zastosowania wobec D. P. (1) dobrodziejstwa środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, skoro nawet odbycie zarządzonej kary pozbawienia wolności nie przyniosło oczekiwanych skutków. Tym samym nie można liczyć, że skutek taki osiągnie łagodniejsza kara.

Sąd na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 08 listopada 2014 r. , przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Sąd orzekł również o kosztach procesu i pomimo wydania wyroku skazującego na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego D. P. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym opłaty. Sąd uznał, iż aktualna sytuacja finansowa oskarżonego, który nie posiada majątku i jest pozbawiony wolności a sytuacja ta, z uwagi na treść wyroku może utrzymywać się jeszcze przez dłuższy czas, przemawia za przyjęciem, że wyłożenie tych kosztów byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.